

внутрішнього аудиту, порядок їх утворення, критерії визначення чисельності внутрішніх аудиторів, вимоги щодо складання звіту за результатами діяльності підрозділів внутрішнього аудиту та їх зовнішнього оцінювання;

– Стандартах внутрішнього аудиту [6], які регламентують єдині підходи до організації та проведення внутрішнього аудиту, підготовки аудиторських звітів, висновків та рекомендацій, здійснення оцінки якості внутрішнього аудиту;

– Кодексі етики працівників підрозділу внутрішнього аудиту [7], де окреслено морально-етичні принципи професійної діяльності та правила поведінки працівників підрозділу внутрішнього аудиту.

Список літератури: 1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. 2. Концепція розвитку державного внутрішнього фінансового контролю на період до 2017 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.05.2005 р. № 158-р. 3. Стратегія розвитку системи управління державними фінансами, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.08.2013 р. № 774-р. 4. Методичні рекомендації з організації внутрішнього контролю розпорядниками бюджетних коштів у своїх закладах та у підвідомчих бюджетних установах, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 14.09.2012 р. № 995. 5. Порядок утворення структурних підрозділів внутрішнього аудиту та проведення такого аудиту в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, їх територіальних органах та бюджетних установах, які належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28.09.2011 р. № 1001. 6. Стандарти внутрішнього аудиту, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 04.10.2011 р. № 1247. 7. Кодекс етики працівників підрозділу внутрішнього аудиту, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2011 р. № 1217.

І.В. Гаркавенко, студентка 5 курсу

М.В. Рета, канд. екон. наук, доц. каф. економічного аналізу та обліку

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ДО ВИМОГ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

Основою формування будь-якої економічної інформації є грамотно змодельована система бухгалтерського обліку. Тому в умовах інтеграції України до Європейського співтовариства, питання реформування бухгалтерського обліку та фінансової звітності надзвичайно важливі. Впровадження міжнародних стандартів в практику вітчизняного обліку

можливо розглядати як один з інструментів глобалізації та адаптації вітчизняних підприємств до сучасних реалій.

На сьогоднішній день адаптація вітчизняної системи бухгалтерського обліку, звітності та контролю до міжнародних стандартів потребує вирішення ряду проблем. Аналіз ситуації та пропозицій щодо напрямків вирішення проблем пов'язаних з впровадженням міжнародних стандартів неодноразово розглядалися в роботах Ф.Ф. Бутинця, М.М. Шигун, В.Г. Швеця, М.Г. Чумаченко та ін., проте низка проблем щодо впровадження або адаптації національних стандартів до міжнародних залишаються невирішеними до сьогоднішнього дня.

Основними перешкодами для впровадження Міжнародних стандартів, які на сьогоднішній день існують в Україні можливо назвати дві групи причин загальнодержавні (відсутність нормативно – правової бази, методичного підґрунтя, кваліфікованих фахівців і т.п.) та перешкоди на рівні підприємств (неготовність вітчизняних підприємств до роботи в умовах повної прозорості; неготовність вітчизняних підприємств до додаткових витрат, пов'язаних із впровадженням міжнародних стандартів).

Напрямки адаптації та глибина реформування бухгалтерського обліку мають визначатися, у першу чергу, цілями та завданнями, які мають бути досягнуті в результаті реформування. На наш погляд, в якості першочергових завдань можливо назвати наступні: 1) зменшення інформаційних ризиків, що має сприяти залученню іноземних інвестицій ; 2) забезпечення порівнянності звітності резидентів та нерезидентів, що має полегшити міжнародну співпрацю та розширити зовнішньоекономічні зв'язки вітчизняних підприємств; 3) покращення рівня якості інформації, на основі якої приймаються управлінські рішення, що сприятиме адекватному відображенню майнового стану підприємств [1].

Тому, перехід до міжнародних стандартів має відбуватися поступово та цілеспрямовано з урахуванням наступних ключових елементів:

- інституційної перебудови, що дозволить адаптувати законодавство

України як змога більше до міжнародних стандартів,;

- створення методичного підґрунтя для впровадження міжнародних стандартів;

- залучення до процесу підготовки реформ широкого кола громадських професійних організацій задля врахування вимог ринку та потреб господарюючих суб'єктів;

- підготовка кваліфікованих кадрів, які б в досконалої володіли МСФЗ і могли користуватися ними на практиці.

Певні кроки, у напрямку поступового переходу на міжнародні стандарти є те, що система фінансованої звітності адаптується до міжнародних стандартів, шляхом зміни нормативно – законодавчої бази: важливою подією стало скасування ряду положень (стандартів) бухгалтерського обліку, внаслідок чого Кабінет Міністрів України 24 жовтня 2007 року розробив розпорядження № 911-р «Про схвалення Стратегії застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні» із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 820 від 07.11.2013 [2], також 07.02.2013 № 73 вийшов наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [3] і наказ Міністерства Фінансів України від 27.06.2013 № 628 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність» [4]. Дані національні положення максимально приближені до міжнародних стандартів і не входять з ними в суперечність.

Одним з позитивних кроків у напрямку запровадження Міжнародних стандартів стала зміна основних форм фінансової звітності, а саме: форми 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», форми 2 «Звіт про фінансові результати», форми 3 «Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)», форми 3-н «Звіт про рух грошових коштів (за непрямим методом)», форми 4 «Звіт про власний капітал». Зміни у формах звітності відкривають для України можливості виходу

на нові ринки збуту, залучення іноземних інвестицій, збільшення прозорість звітності стає важливим кроком для налагодження нових економічних зв'язків.

Отже, Україні необхідно максимальна наближеність фінансової звітності до міжнародного рівня, розробка адекватної та сучасної нормативно-правової бази, відповідних методичних рекомендації, підготовка кваліфікованих спеціалістів дозволить налагодити зовнішньоекономічні зв'язки і розширити можливості виходу на новий рівень економічного розвитку.

Список літератури: 1. Мовчан Ю. О., Плікус І. Й.: Інформаційні можливості фінансової звітності відповідно до міжнародних стандартів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/35815/3/informationPlikus.pdf> 2. Про схвалення Стратегії застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.10.2007 № 911-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/> 3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності : Наказ Мінфіну від 07.02.2013 № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/> 4. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2 «Консолідована фінансова звітність» : Наказ Мінфіну від 27.06.2013 № 628 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/>

Т.А. Жадан, ст. викладач кафедри «ЕАтаО» НТУ «ХП»

І.В. Гаркавенко, студентка групи ЕК – 50ам НТУ «ХП»

ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

Неефективне використання державних фінансових ресурсів в Україні погіршує соціальне-економічне становище держави, створює бар'єри для економічного зростання. Як зазначає Молдован О.О. неефективність механізмів розподілу та витрачання бюджетних коштів призводить до недофінансування важливих державних завдань, надмірний обсяг видатків провокує фіскалізацію податкової системи та нераціональну боргову політику, обмеженість доходів місцевих бюджетів обумовлює втрату автономності органами місцевого самоврядування [1].

Без всебічного та всеохоплюючого контролю за державними фінансовими ресурсами, зміцнення інституцій, зменшення підґрунтя для корупції ефективність важелів стимулювання економічного розвитку буде нівельована.